

Datum van inontvangstneming : 10/03/2014

Zaak C-46/14

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

28 januari 2014

Verwijzende rechter:

Amtsgericht Rüsselsheim (Duitsland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

22 januari 2014

Verzoekende partij:

Jürgen Kaiser

Verwerende partij:

Condor Flugdienst GmbH

Beslissing

In de zaak

Jürgen Kaiser, (omissis) Plochingen

verzoeker,

(omissis)

tegen

Condor Flugdienst GmbH, (omissis) Frankfurt

verweerster,

(omissis)

heeft het Amtsgericht Rüsselsheim

(omissis)

op 22 januari 2014

het volgende beslist:

Het Gericht verzoekt het Hof van Justitie van de Europese Unie overeenkomstig artikel 267 VWEU om uitlegging van artikel 5, lid 3, van verordening (EG) nr. 261/2004 van het [Europees] Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91, en legt daartoe de volgende vraag voor:

Moet een luchtvaartmaatschappij om zich te kunnen beroepen op de vrijstellingsmogelijkheid van artikel 5, lid 3, van de verordening [Or. 2] uiteenzetten en aantonen dat zij alle redelijke maatregelen heeft getroffen om de uit een buitengewone omstandigheid te verwachten gevolgen in de vorm van de annulering of aanzienlijke vertraging te voorkomen, dan wel dat haar geen dergelijke redelijke maatregelen ter beschikking stonden?

Motivering

In geding tussen partijen is onder meer de betaling van compensatie overeenkomstig verordening (EG) nr. 261/2004 (hierna: „verordening”) wegens vertraging van een vlucht, op grond van zowel een eigen als een overgedragen recht.

Verzoeker boekte in het kader van een pakketreis voor zichzelf en zijn echtgenote voor 7 mei 2013 een vlucht van Puerto Plata in de Dominicaanse Republiek naar Frankfurt am Main (vlucht DE 2249). De aankomst van de vlucht in Frankfurt was gepland op 8 mei 2013 om 13.40u. In werkelijkheid landde het vliegtuig evenwel pas op 10 mei 2013 om 11u op de luchthaven aankomst. De vluchtafstand bedroeg meer dan 3500 km.

Verzoeker en zijn echtgenote beschikten over bevestigde boekingen en meldden zich op tijd voor het vertrek van de geboekte vlucht voor het instappen.

Verweerster stelt dat de vertraging werd veroorzaakt doordat een vogel kort na het tijdige vertrek in Puerto Plata tegen de linkermotor van het betrokken vliegtuig was gebotst, wat aanzienlijke schade heeft berokkend aan de motorbladen. Hierdoor moest een ongeplande tussenlanding worden gemaakt in Punta Cana. De passagiers konden pas op 9 mei 2013 om 23.20u met een vervangend vliegtuig, dat eerst uit Varadero moest worden overgebracht, verder worden vervoerd. Verweerster heeft niet aangevoerd dat andere maatregelen werden getroffen om de door de vogelaanvaring te verwachten annulering/vertraging van de vlucht te voorkomen.

Op grond van het verkregen bewijs staat volgens het Gericht vast dat het betrokken vliegtuig door een vogelaanvaring aanzienlijke schade opliep. Een vogelaanvaring is naar het oordeel van de verwijzende rechter een buitengewone omstandigheid in de zin van artikel 5, lid 3, van de verordening.

Voor de verwijzende rechter is thans voor de beslechting van het geding van belang of de luchtvaartmaatschappij in een dergelijk geval alle redelijke maatregelen moet treffen en in de rechtszaak moet uiteenzetten en aantonen, om de als gevolg van de buitengewone omstandigheid te verwachten annulering of aanzienlijke vertraging te voorkomen, dan wel enkel om de buitengewone omstandigheid zelf te voorkomen.

[Or. 3]

Volgens de bewoordingen van artikel 5, lid 3, van de verordening en punt 14 van de considerans ervan, in het bijzonder gelet op het grammaticale verband aldaar – dat ook in de Engelstalige versie te vinden is – moeten enkel maatregelen worden getroffen om de buitengewone omstandigheden te voorkomen, maar niet ter voorkoming van de gevolgen van deze omstandigheden (zo ook de bewoordingen van de motivering van het Hof in het arrest van 22 december 2008, [Wallentin-Hermann,] C-549/07, punten 39-41).

Het Bundesgerichtshof heeft daarentegen in zijn arresten van 24 september 2013 (omissis) en 21 augustus 2012 (omissis) geoordeeld dat de aard en de omvang van de door de luchtvaartmaatschappij te treffen dan wel getroffen maatregelen ter voorkoming van annulering/vertraging, relevant waren voor de beslechting van het geding. Volgens deze rechtsopvatting is slechts sprake van een voldoende verband in de zin van artikel 5, lid 3, van de verordening, tussen een buitengewone omstandigheid die heeft plaatsgevonden en de daaropvolgende annulering of aanzienlijke vertraging, wanneer de luchtvaartmaatschappij aantoont dat zij behoorlijk is voorbereid op verstoringen in haar vluchtplan die kunnen voorkomen als gevolg van een buitengewone gebeurtenis of om andere redenen, in het bijzonder technische defecten, en de in het luchtvervoer van passagiers gebruikelijke voorzorgsmaatregelen heeft getroffen om op dergelijke verstoringen te kunnen reageren en de annulering of aanzienlijke vertraging van een hierdoor getroffen vlucht indien mogelijk te kunnen voorkomen (omissis). Deze uitlegging vindt steun in punt 15 van de considerans van de verordening, volgens de bewoordingen waarvan het enige referentiepunt voor de redelijke maatregelen bestaat in de annulering of de vertraging van een vlucht.